

God ging mijn verstand te boven

Ik ben Natalia. In 1999 ben ik met mijn familie als vluchteling naar Nederland gekomen. Ik was toen negentien jaar oud. Ik ben orthodox opgegroeid, als meisje moest ik thuis de kinderbijbel verplicht lezen. Hierdoor ontwikkelde ik een afkeer van het geloof. God bleef wel ergens in mijn achterhoofd, al twijfelde ik ook wel eens aan Zijn bestaan. Op mijn vijftiende hebben mijn man en ik toch bewust gekozen om ons in de kerk te laten trouwen. We zijn gevlucht van een plaats die in de buurt van Tsjetsjenië ligt. Het was te gevaarlijk om daar nog langer te blijven. Voordat we naar Nederland kwamen, hebben we op heel wat plekken geprobeerd om ons te kunnen vestigen. In Nederland aangekomen vonden we een plekje in het asielzoekerscentrum Dronten. Nu woon ik samen met mijn man, zoontje van 10 jaar en dochter van 3 jaar oud in Zwolle. In Nederland hebben we God en Jezus echt leren kennen.

Kwaad

Toen ik in Nederland terecht kwam, was ik kwaad op de mensen om me heen. Ik had vaak mensen vertrouwd, die me later zonder schaamte hadden verraden. Ik was verdrietig, maar merkte niet dat ik in mijn diepste zelf, datgene werd wat ik haatte. Ik kwam tot het punt dat ik niet meer wist hoe ik verder moest. Waar leefde ik nog voor?

Rond deze tijd dat ik op zoek was naar de zin van mijn leven, hoorde ik van mijn moeder dat ze wilde vasten voor Pasen. Zij at een paar weken geen vetten, geen vlees, vis en geen melkproducten. Ik dacht "dat kan ik ook", dus ging ik ook vasten. Ik was wel strenger voor mezelf en ging helemaal niet eten, dat leek me pas echt vasten. Ik probeerde aan iedereen te laten zien dat vasten niet zo moeilijk is. Na een paar dagen kreeg ik te horen dat je met een doel moet vasten. Ik probeerde een doel voor mijn vasten te bedenken. Als je lang niet eet, heb je weinig slaap nodig, dus 's nachts had ik veel tijd om daarover na te denken. Ik kwam er niet uit en begon ervoor te bidden.

Droom

Na een tijdje had ik een droom dat ik in een dal met herders woonde zonder water voor de schapen. De schapen zouden dit niet lang overleven. Opeens was er een rivier en de schapen gingen er snel heen. Maar het water was zo wild dat het de schapen mee sleurde. Ik zag een eindje verderop een grote steen liggen die de waterstroom tegen zou kunnen houden als ik hem in de rivier zou duwen. Ik liep er snel naar toe. Onderweg zag ik Jezus staan, maar ik was zo bezig met mijn eigen dingen (de nood van de schapen) dat ik Hem bijna voorbij rende. Maar Jezus zei: "Jullie hebben het water (het water betekende voor mij achteraf gezien de Woorden van God of de Bijbel) zo hard nodig en nu wil je het stoppen?" 's Ochtends vertelde ik de droom aan mijn man, hij was ook heel verbaasd.

Die ochtend kwam onze verslaafde buurman op bezoek en vroeg of wij een videoband in het Russisch wilden kopen. Mijn man keek naar de titel daar stond met grote letters "Jezus" op. Zo kwam Jezus in ons huis. Later vertelde ik iedereen over de droom en de videoband, maar ik wist niet wat ik verder moest doen. Ik bad tot God.

Gebed

Een jaar later, toen we onze verblijfsvergunning kregen, zijn we naar Zwolle verhuisd. Op een dag werd er door twee jonge vrouwen bij ons aangebeld. Ze vertelden ons meer over God en nodigden ons uit om naar de kerk te gaan. Eerst dacht ik dat het een sekte was, omdat het niet een Russisch-Orthodoxe kerk was. Ik bad tot God wat ik moest doen, want er staat in de Bijbel dat er ook valse kerken zijn. Door het bezoeken van de gemeente ging God via Zijn Woord tot mij spreken. Ik had veel vragen, ik bad en kreeg al binnen een week antwoord via de preek die net leek alsof die voor mij geschreven was. Vragen als: "Bestaan God en Jezus, is dit een goede gemeente of moeten we naar een orthodoxe kerk? Moet ik me laten overdopen?" Al snel had God al mijn vragen beantwoord. God was duidelijk bezig met ons.

Nadat we al een tijdje naar de gemeente gingen was er een buitenlandse voorganger die preekte. Ik vroeg gebed voor ons zoontje. De voorganger vroeg of ik bekeerd was. Hierop

kon ik geen ja zeggen, daarop kwam zijn tweede vraag: "Wil je bekeerd zijn?" Zeker, dat wilde ik. Ook mijn man kwam naar voren, samen met de voorganger hebben we gebeden. We hebben onze zonden beleden en ons leven aan Hem gegeven.

God heeft een groot werk met ons gedaan, maar hiervoor moesten we naar Nederland komen.

Nu is hij nog steeds met ons aan het werk, in onze kerk zorg ik soms voor vertaling. Ik vind het een eer om dit te mogen doen.

Citaten:

Waar leefde ik nog voor?

God heeft een groot werk met ons gedaan

Bovenstaand getuigenis is in het Russisch opgenomen in de Goed Nieuws Krant, pagina 7, uitgegeven door stichting Gave.